

Dũng Sĩ Cây Thảo Nguyên

Contents

Dũng Sĩ Cây Thảo Nguyên	1
1. Chương 1: Người Thám Hiểm Nhỏ Nhất	1
2. Chương 2: Thức Ăn Nhỏ Nhất	4
3. Chương 3: Nô Lệ Nhỏ Nhất	6
4. Chương 4: Bàn Chải Đánh Răng Dẽ	9
5. Chương 5: Cái Bụng Mềm Nhất	11
6. Chương 6: Dũng Sĩ Nhỏ Nhất	13
7. Chương 7: Bọc Đồ Lớn Nhất	16
8. Chương 8: Công Lao Lớn Nhất	18
9. Chương 9: – Bảo Tàng Lớn Nhất	20
10. Chương 10: Kỵ Sĩ Rồng Nhỏ Nhất (hoàn)	22

Dũng Sĩ Cây Thảo Nguyên

Giới thiệu

Edit by: Thiên Di Thể loại: Truyện đồng thoại, đoản văn, thú x thú, điền văn, ngọt ngào CP là Long tiên sinh x A Tình

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dung-si-cay-thao-nguyen>

1. Chương 1: Người Thám Hiểm Nhỏ Nhất

A Tình đã không ăn gì ba ngày nay.

Cậu co quắp trên giường, dùng đầu ngón tay tính tới tính lui, hiện tại cậu được một tháng lẻ một ngày, cậu đã không ăn gì trong một phần mười thời gian tính từ lúc sinh ra tới giờ.

Thiệt là đói quá...

A Tình là một thành viên cây thảo nguyên trong một trấn nhỏ, trấn nhỏ của cây thảo nguyên trên đỉnh núi Minh Sơn.

Minh Sơn có chút đặc biệt, nó cao vút lên vào mây, vách núi toàn đá chỉ cần nhìn là thấy, nhưng đỉnh núi lại như bị cái gì đó gạt mất, rất bằng phẳng. Hơn nữa, nó toàn là nham thạch cứng ngắc, thậm chí thực vật toàn những thứ khó có thể nhận ra, nguồn nước và đồ ăn đều ít đến thảm thương. cloudyhiromi.wordpress.com

Ngoại trừ địa thế, nơi này chẳng tồn tại được bất cứ thứ gì phù hợp với việc sinh tồn của cây thảo nguyên, cho dù là đào hang cũng phải dùng sức thêm ba phần.

Nghe nói tổ tiên của bọn họ bị một con rắn lớn đuổi bắt, hoảng hốt chạy bừa đến đỉnh Minh Sơn cắm rễ, mới tránh thoát được một kiếp.

A Tình đoán là do con rắn lớn đó chẳng thèm leo núi.

Đỉnh núi không có đồ ăn, cư dân của thị trấn nhỏ không thể không xuống núi tìm đồ ăn. Mà con rắn lớn kia vẫn còn lảng vảng ở dưới chân núi, bầy cây thảo nguyên xuống núi thì tám tới chín phần mười đều gặp phải nó, trong đó có khoảng một nửa bị ăn tươi.

Cây thảo nguyên ra ngoài tìm đồ ăn được gọi là người thám hiểm, bởi vì toàn bộ địa phương bên ngoài Minh Sơn đều là chỗ nguy hiểm.

Mẹ của A Tình cũng không thể trở về sau khi rời khỏi đây.

Đám cha trong thị trấn nhỏ sẽ cho đám cây non mất mẹ một chút đồ ăn cố định, để cho bọn chúng không đến mức chết đói. Nhưng mà, đồ ăn của A Tình đều đã bị đứa em gái là A Mỹ cướp mất.

A Tình bị đói đánh không lại đứa em gái đã ăn no, vì vậy, A Tình chỉ có thể im lặng nén giận.cloudyhiromi.wordpress.com

A Tình còn có một đứa em trai, tên là A Vân, nó còn đáng thương hơn, vừa sinh ra đã yếu ớt, sau khi mẹ đi thì chẳng còn ăn được một chút gì nữa.

A Vân đã chết đói.

A Tình không muốn nối gót theo bước em trai, nên cậu quyết định là một việc thật dũng cảm — trở thành người thám hiểm, tự mình đi ra ngoài tìm thực vật!

Cậu đem em trai đem chôn cất một cách đơn giản nhất, rồi chạy vào trong thị trấn, nói chuyện với đám cây thảo nguyên trưởng thành đang chuẩn bị xuất phát đi thám hiểm.

Tiểu đội thám hiểm đang muốn xuất phát, thì đụng phải A Tình vừa mới đầy tháng, răng còn chưa mọc đủ, lông cũng chưa đủ dài, vươn người đứng thẳng còn chưa đến ngực bọn họ, ngoài lo lắng thì là châm chọc và khiêu khích.

”Một đứa nhỏ thì không nên tham gia náo nhiệt.”

Người nói chuyện là Lục Đậu, cả người cường tráng, cơ bắp mạnh mẽ. Hắn có thể chạy bên ngoài liên tục năm tháng, vì vậy đã trở thành kỷ lục được ghi lại cho đến hiện tại.

Lúc rảnh rỗi được mẹ kể cho nghe sự tích anh dũng của Lục Đậu, vì thế Lục Đậu chính là anh hùng mà A Tình ngưỡng mộ, sùng bái.

”Tôi có thể!” A Tình ngẩng đầu ưỡn ngực, tính gia tăng khí thế của mình, nhưng lại làm lộ ra cái bụng khô quắt của mình.

”Tôi có thể!” Thấy vẻ mặt của mọi người như kiểu ”Đứa nhỏ này nói đùa gì vậy”, A Tình kiên trì nói.cloudyhiromi.wordpress.com

”Được rồi, được rồi.” Dường như Lục Đậu bị A Tình thuyết phục, nói: ”Nếu cậu muốn đi cùng cũng được, nhưng đến lúc đó bọn tôi sẽ không phụ trách trông coi cậu, nếu như gặp được nguy hiểm, cũng sẽ không có ai đưa cậu trở về đâu.”

Từ trấn nhỏ của cây thảo nguyên đến giữa chân núi, là một con đường vừa nhỏ vừa hẹp, từ xa nhìn lại sẽ thấy giống như một sợi tóc lượn quanh men theo hình nón. Đường nhỏ chỉ đủ cho một con cây thảo nguyên bò qua, chật vật như vậy là vì phòng ngừa con rắn lớn hoặc những kẻ săn mồi khác men theo đường nhỏ vào trong thị trấn. Một bên đường là vách đá, bên kia lại là vách núi, nếu đi không cẩn thận là sẽ bị ngã chết.

Đây là lần đầu A Tình đi, đường nhỏ rất dốc, A Tình chỉ cần dậm chân lấy đà, là cứ thế lướt vèo vèo xuống. Bởi vì cậu còn nhỏ, nên tính ra đường vẫn còn lớn hơn thân mình một chút, nên không cần phải lo lắng đến chuyện sẽ bị đụng người vào vách đá.cloudyhiromi.wordpress.com

Trên từng đoạn đường, đều có thể bắt gặp một cái hang nhỏ được đào bên trong vách núi, nếu như có hai phía cùng gặp nhau giữa đường, thì một bên có thể rẽ vào trong hang, nhường đường cho đối phương đi trước.

Hang nhỏ này cũng là nơi người thám hiểm nghỉ ngơi. Nhóm của A Tình đến được chân núi thì cũng đã là nửa đêm, đúng khoảng thời gian hoạt động của rắn lớn. Lục Đậu là đội trưởng, sắp xếp cho mọi người nghỉ ngơi một đêm trong hang rồi tính tiếp.

Nghỉ ngơi, ngoài ngủ thì là ăn. Trong hang có rất nhiều đồ ăn, sau khi người thám hiểm tìm được đồ ăn thì sẽ vận chuyển vào hang, sau đó sẽ có người chuyên vác lên đỉnh núi.

Lục Đậu tìm đồ ăn đã được chuẩn bị sẵn trong hang, chia cho mọi người. Mỗi một đầu cây có thể nhận được một khối thạch màu xanh biếc cỡ lá liễu.

Trong không gian tràn ngập mùi thơm hơi ngọt của khối thạch màu xanh biếc, cái mũi màu đen của A Tình không nhìn được mà rung rung, nước miếng không kiềm được mà chảy ra khóe miệng.

Lục Đậu đi đến trước mặt A Tình, nhìn thấy vẻ mặt ngốc nghếch của cậu, chặc một tiếng, nói:

“Đồ ăn là dựa theo tuổi tác mà phân chia, cậu chỉ có 3 tháng, mà bọn người chúng tôi nhỏ nhất cũng là 3 tuổi rồi, tôi tính tới tính lui...Cậu chỉ cần ăn bằng một phần mười chúng tôi là có thể no bụng rồi.”

Là một phần mười hai, A Tình nghĩ thầm.cloudyhiromi.wordpress.com

Ngày hôm sau, đám người thám hiểm cùng với Lục Đậu ra khỏi núi Minh Sơn, vượt qua một dòng suối nhỏ, đi vào một vùng núi khác.

Trên ngọn núi khác này đầy những hang động do đám người thám hiểm đào lên.

“Đồ ăn nơi này đều đã bị dọn hết.” Một giống cái cây thảo nguyên nói.

“Cái này tôi biết.” Lục Đậu nói, “Bảo thạch trong ngọn núi này đều đã bị đào nhiều năm, đã trở nên trống rỗng từ lâu rồi.”

Hắn quỳ rạp trên mặt đất đánh hơi, chỉ vào một ngọn núi phía đông, nói chỗ đó có bảo thạch.

Chúng cây thảo nguyên duỗi thẳng thân mình đứng lên, nhìn thấy ở phía đông là một ngọn núi còn cao hơn so với Minh Sơn, có khói tím lượn lờ.

Bỏ ra gần một ngày, đoàn người thám hiểm đi tới chân ngọn núi kia, mọi người đều cảm thấy thật hưng phấn — bọn họ ngửi thấy mùi thơm tỏa ra từ ngọn núi này rồi! Có hương thơm hoàng kim nồng nàn, có phi thủy mềm mại trơn nhẵn, còn có kim cương giòn tan ngọt ngào...

Đoàn người thám hiểm không hện mà cùng lấy ra một cây đao nhỏ, bắt đầu mài răng. Chỉ có mài răng mới có thể khiến bọn họ tin được rằng mình không phải đang nằm mơ.

Mùi thơm truyền đến từ một sơn động ở giữa sườn núi, sơn động rất lớn, từ chân núi có thể nhìn thấy được rõ ràng.

“Đây là bảo tàng mà tổ tiên cây thảo nguyên lưu lại cho chúng ta...” Lục Đậu bình tĩnh nói. Trừ cây thảo nguyên như bọn họ ra, có ai say mê với việc đào hang đâu? Cho nên tất cả bảo tàng trong hang động đều là do cây thảo nguyên lưu lại.cloudyhiromi.wordpress.com

Nhóm người thám hiểm dùng cả tay chân, bò đến sườn núi, vào sơn động.

Lúc này là nửa đêm, ánh trăng sáng ngời bị cây cối trên núi che lấp, trở nên mơ mơ hồ hồ, có thể nói là vào trong hang núi đưa tay ra không thấy được năm ngón. Cây thảo nguyên được trời sinh dễ dàng thích nghi với bóng đêm, cũng chỉ có thể nhìn thấy một bóng dáng mơ hồ trong hang động.

Mà lúc này bọn họ không cần mắt, xoang mũi đã hoàn toàn bị mùi thơm nồng nặc lấp kín, bọn họ chỉ muốn nhào tới trong đồng bảo thạch, vùi đầu vào ăn và ăn.

A Tình cũng không ngoại lệ, trên thực tế, cậu là một trong những người nhanh nhất.

Nắm đại một cục trên mặt đất dồn vào trong miệng, bảo thạch vừa vào miệng liền tan ra, ngọt ngào tỏa khắp toàn thân, A Tình xúc động đến mức cả người run rẩy — ăn quá ngon rồi!

Cậu vừa ăn vừa khóc, bị vây ở trong đồng bảo thạch đầy mỹ vị đang nằm dưới đất, đầu óc không thể suy nghĩ, chỉ mơ mơ màng màng nghĩ, muốn đánh dấu ngày hôm nay thành một ngày kỷ niệm, sau đó mỗi tháng đều phải kỷ niệm thời khắc mỹ vị này.

A Tình mới ăn được ba viên bảo thạch xưa nay cậu chưa từng ăn, những tia sáng vốn ít ỏi trong hang động bỗng biến mất hầu như không còn.cloudyhiromi.wordpress.com

Từng tiếng tê tê vang lên, đây là ác mộng không thể nghi ngờ của tất cả những người thám hiểm.

Ngoại trừ A Tình, cậu chưa từng thấy rắn lớn bao giờ. Rắn lớn ở trong mắt cậu chính là một thứ lớn gấp mười lần cây thảo nguyên trưởng thành.

Ngay thời điểm mọi người đều chạy trốn tứ tán, chỉ có A Tình ngốc hơi giật mình đứng yên, hít hít nước mũi, lau khô nước mắt.

Rất nhanh sau đó, sự chấn động xung quanh làm cho trực giác cảnh báo gặp nguy hiểm vang lên, trong lòng cậu cảm thấy sợ hãi, trong nháy mắt mồ hôi chảy ra thấm ướt bộ lông của cậu.

Dựa theo bản năng, cậu nhanh chóng khởi động tay chân nhanh chóng chạy trốn.cloudyhiromi.wordpress.com

Không quá nửa phút, liền bị rắn lớn chặn lại, nuốt một cái vào trong bụng.

2. Chương 2: Thức Ăn Nhỏ Nhất

Thói quen ăn uống của rắn lớn là đem con mồi giết chết rồi mới ăn, có thể là do A Tình quá nhỏ, nó liền đơn giản hóa, trực tiếp nuốt luôn.

Điều này làm cho A Tình có cơ hội sống sót.

Thực quản của rắn lớn rất rộng, thậm chí còn rộng hơn cái đường nhỏ ở Minh Sơn kia một ít. Lúc rắn lớn di chuyển, A Tình ở bên trong lăn qua lăn lại. May mà vách tường của thực quản rất có co giãn, cậu mới không bị đụng chết.cloudyhiromi.wordpress.com

Rõ ràng là bên ngoài tối thui, nhưng bên trong rắn lớn lại là ánh sáng màu hồng tỏa ra khắp phía.

Có thứ gì đó đang phát sáng, A Tình nghĩ, vật kia là điểm quan trọng.

Không khí ít ỏi, A Tình bắt đầu hít thở gấp gáp hơn. Cậu bò về phía nguồn sáng, bò đến dạ dày của rắn lớn. Vừa đi vào, cảm giác đau nhói từ trên chân truyền đến, giống như chân bị đốt.

Trong dạ dày còn có vài thi thể của người thám hiểm, đã bị ăn mòn đến không nhìn ra là ai.

Đồ vật phát sáng nằm ngay chỗ giao giữa thực quản và dạ dày, nơi đó có một khối thịt màu đỏ chót đang tỏa sáng, như một khối sắt bị nung đỏ.

Thực quản của rắn lớn rất lạnh lẽo, chỉ có nơi này, nguồn nhiệt tỏa ra như mặt trời đang thiêu đốt vạn vật.

A Tình lấy ra con dao nhỏ, nhắm ngay nơi phát sáng, đâm mạnh vào.

Con dao bị gãy.

Bởi vì nghẹt thở, A Tình cảm thấy đầu choáng váng mắt hoa lên, cái đầu cậu cũng bắt đầu trở nên mềm nhũn.

Cậu chỉ mới ăn ba viên bảo thạch mà thôi. Dùng tuổi của cậu mà nói, trung bình mười ngày ăn một viên, quá ít. Ít nhất một ngày ba bữa đều phải ăn, nghĩa là... Muốn ăn ba mươi hai nhân ba... Chín mươi sáu viên bảo thạch thì cây sinh của cậu mới coi như viên mãn.

Trong đợt thám hiểm vừa rồi, cậu đã ăn...được bao nhiêu viên rồi?

Dù sao cũng không đủ chín mươi sáu viên!

A Tình đang hấp hối có oán niệm sâu đậm, đều do con rắn thối này, nếu không thì cây sinh của cậu tốt đẹp tới dường nào...

A Tình dùng hết chút khí lực cuối cùng, nhào vào nơi phát sáng há mồm cắn một cú thật mạnh.

Một giây sau, long trời lở đất. Rắn lớn đau đến mức cuộn thành một khối, như bánh quai chèo không ngừng lăn lộn trên đất.

A Tình vốn đang hôn mê, lại bị xoay tròn trong bụng của con rắn, cảm giác đó, A Tình cảm thấy không bằng chết đi còn sướng khoái hơn.

Mà trước khi ăn chín mười sáu viên bảo thạch, cậu không thể chết được.

A Tình mài răng nâng khí thế, cắn thịt của rắn lớn roẹt roẹt. Sau khi lớp thịt bị cắn hết, thì lộ ra món đồ chân chính đang phát sáng.

Là một viên châu lớn gấp ba lần A Tình, đang phát ra ánh sáng màu hồng. cloudyhiromi.wordpress.com

Oa! Lần đầu tiên A Tình nhìn thấy được bảo thạch lớn như vậy, đôi mắt đang mơ màng lập tức phát sáng, y như là người chết sống dậy, năng lượng muốn ăn phát ra mạnh mẽ.

Cậu không thèm để ý gì nữa, tiếp tục gặm cắn miếng bảo thạch siêu cấp lớn kia.

Bảo thạch siêu cấp lớn có mùi vị rất đặc biệt, số lượng đồ ăn mà A Tình đã được ném có hạn, nên hình dung không ra thứ mùi đó.

Mà hình như là, phải dùng sức nhai hơi lớn?

A Tình chỉ ăn không tới một phần tư thì đã no rồi, trong lòng cậu tính toán, khối bảo thạch siêu lớn này có lẽ bằng bốn viên bảo thạch nhỏ.

Nhưng mà bây giờ phải làm sao để ra ngoài đây? Cậu không thể nào ngồi chờ trong đây ăn hết viên châu này được. Một người thám hiểm hoàn mỹ là một ngày ba bữa đều phải khác nhau đấy, cậu cũng có sở thích giống với đại đa số mọi người, mỗi một món ăn đều phải có khẩu vị khác nhau.

Cậu nhớ lại việc mẹ đã từng dạy cậu cách đào hang ngầm, đành tiện đà liền dùng phương pháp đào hang, sử dụng móng vuốt nhỏ đào từng chút một thịt của con rắn lớn này.

Máu của rắn lớn rất lạnh, da lông của A Tình bị thấm ướt, cực kỳ khó chịu.

A Tình tăng nhanh tốc độ.

Khó khăn nhất chính là vẩy của nó, vừa chặt chẽ mà lại cứng rắn, còn khó đào hơn cả đá tảng trên núi Minh Sơn. Móng vuốt của A Tình sắp bị mài phẳng rồi.

Bên trong hang núi đen ngòm, một con rắn lớn đường kính gần hai mét, thân thể siêu dài kết thành một nút chết, nghiêng đầu, không nhúc nhích. cloudyhiromi.wordpress.com

Nó đã chết rồi.

Bỗng nhiên, ngay tại bẫy tắc của nó đột nhiên nổi lên một khối u, nhìn y như một cái mụn mủ. Mụn mủ càng lúc càng lớn, lớp da phía trên không chịu nổi áp lực, “Đòang” một tiếng nổ tung. Máu phun như suối, chảy ra ào ạt.

Một con cây thảo nguyên nho nhỏ, từ giữa thò đầu ra, dường như mới vừa bị tiếng nổ mạnh dọa sợ hết hồn.

Trong động ngoại trừ A Tình cùng thi thể của rắn lớn thì không có vật gì khác nữa. A Tình bắt đầu vừa bò vừa cạo loạn xung quanh, chủ yếu là muốn cạo sạch vết máu trên người.

Nghe nói là, ngay từ nhỏ đã phải chăm sóc bộ lông cho tốt, nếu không thì khi trưởng thành không thể xỏa tung mượt mà, còn có thể bịбет lại từng khối, hoặc là rụng lông.

A Tình đã từng gặp một con cây thảo nguyên bị bệnh ngoài da, từng mảng lông bị tróc ra, xấu cực kỳ.

Cho nên A Tình rất sốt ruột.

Đúng, đầu tiên là phải dùng nước rửa sạch, sau đó dùng lược bằng bạc loại tốt nhất chải đi chải lại cho lông chỉnh tề thẳng thớm mới được.

Dựa vào ký ức đi tới cửa hang, lại phát hiện, cửa hang bị chặn mất rồi. Thứ dùng để chặn chính là đá, chồng lên rất cao, chỉ có chút ánh sáng len lỏi vào được phía trên đỉnh hang.

A Tình cúi đầu, dùng móng vuốt gãi gãi cái bụng, phát hiện móng vuốt của mình bây giờ gãi ngứa cũng không được, chứ đừng nói đào xuyên qua mấy hòn đá này.cloudyhiromi.wordpress.com

Cửa hang bị chặn, trong động có đồ ăn, hình như không có gì không tốt. Điều duy nhất phải lo lắng chính là nên thải phân ở nơi nào, cậu không mong lúc mình ăn cơm có xen lẫn mùi thúi thúi đâu

A Tình trở về tìm ba phần tư hạt châu còn lại trong người con rắn lớn kia. Hạt châu vẫn còn phát sáng, đem ra làm mặt trời là tốt nhất.

Nhưng mà cậu không có cách nào đào ra được, không thể làm gì khác hơn là cắn từ trên hạt châu ra một khối nhỏ, dùng để chiếu sáng.

Chờ ba tới năm ngày, móng vuốt của cậu có thể dài ra lại. Chỉ hy vọng đến lúc đó, bộ lông của mình vẫn còn mạnh khỏe.

Không buồn không lo, ăn uống no đủ qua không tới hai ngày, cửa hang bỗng nhiên truyền tiếng vang cực lớn do mấy hòn đá rơi xuống.

Là đoàn người thám hiểm tới cứu mình sao? A Tình sướng đến phát rồ rồi, ra sớm một ngày có thể thoát khỏi bệnh ngoài da nguy hiểm kia!

Mấy hòn đá chặn bên ngoài cửa hang bị dời đi, ánh sáng mạnh mẽ bên ngoài chiếu thẳng vào, chói thẳng vào mắt khiến cho A Tình không mở mắt nổi.

Sự chấn động vừa rồi dường như còn lớn hơn so với lúc còn rắn lớn.

Một giọng nói trầm thấp hùng hậu vang vọng như sấm rền xuất hiện:

“Ở đâu ra một tiểu quỷ lồi thoi thế này?”

3. Chương 3: Nô Lệ Nhỏ Nhất

Trong hang động, bảo thạch văng lung tung khắp mặt đất, mỗi một viên đều dính đầy vết bẩn. Thi thể của rắn lớn đã bắt đầu mục rữa, một mùi hương tanh tưởi tràn ngập hang động.

Long tiên sinh mới ra ngoài đi du ngoạn hai tháng, không ngờ rằng động phủ của mình bị biến thành bộ dáng này. Hắn là một con rồng sạch sẽ, lúc bình thường rất chú ý vệ sinh cá nhân, bởi vậy hắn nhìn A Tình rất không vừa mắt.

Long tiên sinh đang muốn giáo huấn tên tiểu tử dám làm bẩn động phủ của mình, lại nghe thấy một âm thanh nho nhỏ, nhẹ nhàng vang lên.cloudyhiromi.wordpress.com

Âm thanh này là có chút ứ đọng, khiến cho lỗ tai Long tiên sinh không nhận được run một cái.

“Tôi còn lâu mới là tiểu quỷ lồi thoi!” A Tình ưỡn ngực ngẩng đầu, lộ ra cái bụng tròn vo, có chút chột dạ, “Không phải là tôi không muốn rửa ráy, chỉ là tôi không ra được...”

Long tiên sinh nhớ tới đồng đá chất đầy ở cửa động, đồng ý lời giải thích của A Tình. Tên tiểu tử này nhỏ như vậy, đúng là không xê dịch nổi những tảng đá kia.

Hắn tán thưởng gật đầu, nói rằng: “Vậy bây giờ mi có thể đi rửa ráy!”

A Tình ra khỏi hang động, đi về dòng suối nhỏ hướng chân núi Minh Sơn.

Long tiên sinh theo ở phía sau.

“Tiểu tử, mi tên gì?”

“A Tình.”

“Vậy còn ngài, ngài tên gì?”

“Gọi ta Long tiên sinh là được rồi.”

A Tình không biết “Long” là cái gì, cũng không biết “Tiên sinh” là cái gì. Nhưng cậu đem Long tiên sinh hiểu thành nhà thám hiểm rất lợi hại rất lợi hại.

Trong mắt A Tình, vật sống trên đời chỉ có ba loại là rắn lớn, cây thảo nguyên và nhà thám hiểm. Long tiên sinh không muốn ăn cậu, cho nên không phải rắn lớn, Long tiên sinh cũng không phải cây thảo nguyên, cho nên hẳn chỉ có thể là nhà thám hiểm.

Rất lợi hại là bởi vì, Long tiên sinh thật là lớn, chỉ riêng mắt của hắn đã lớn bằng bốn, năm lần A Tình.

Hơn nữa A Tình hỏi Long tiên sinh có sợ rắn lớn hay không, Long tiên sinh nói hắn đập một cái là rắn lớn chết ngắc rồi.

Thật lợi hại!

Nhưng mà A Tình cũng có thể giết chết rắn lớn đó! Lúc này A Tình mới nhớ tới sự tích anh dũng của mình.

Đúng rồi, A Tình cũng rất lợi hại.

Long tiên sinh đi theo phía sau tiểu tử này, nhìn tiểu tử nhảy chân sáo mà đi, cái đuôi dựa theo nhịp lắc của cái mông mà vung qua vung lại. cloudyhiromi.wordpress.com

Tiểu tử rất vui vẻ, đi tắm vui vẻ như vậy, là loại thích sạch sẽ. Long tiên sinh suy nghĩ mà mặt không thay đổi.

Đi đến dòng suối nhỏ, A Tình dừng lại, nhỏ giọng nói: “Long tiên sinh, tôi muốn tắm...”

“Tắm nhanh đi.”

“Ngài đừng có nhìn được không?”

“Ồ.”

Long tiên sinh quay người không nhìn. Hắn không hiểu A Tình có cái gì đẹp mà bày đặt then thùng, một con cây non mà thôi, sao lại không cho rằng đã trưởng thành nhìn? Với lại toàn thân A Tình từ trên xuống dưới chỉ có một cái đai lưng lỏng lẻo, thật ra thì... Đã sớm thấy hết rồi mà.

Long tiên sinh đột nhiên cúi đầu, bỗng nhiên ý thức được bản thân mình ngay cả một cái thắt lưng cũng chẳng có, trần truồng đó!

A Tình tỉ mỉ chà từng vết máu khô trên thân, dùng móng vuốt vuốt tỉ mỉ từng sợi lông một, đến khi chắc chắn rằng không bị bắt lại thành cục mới yên tâm.

Lúc tắm còn phải chú ý xem có bị Long tiên sinh nhìn lên hay không, nếu như bị hắn biết mình lên lút giấu bảo thạch thì không tốt đâu.

Long tiên sinh là một con rồng tuân thủ chữ tín, đưa lưng về phía A Tình, không có một chút ý định nhìn lên nào. Chỉ là chờ rất thiếu kiên nhẫn, cái đuôi thô to chắc chắn không ngừng hất trái hất phải.

A Tình không nhịn được bắt chước đuôi của Long tiên sinh, quét trái quét phải, góc độ và tần suất y chang nhau.

A Tình vừa tìm được điểm giống nhau giữa cậu và Long tiên sinh, vui vẻ cười không ngậm miệng lại được.

Long tiên sinh bị tiếng cười của A Tình cào cho ngứa ngứa.

Mặc dù hắn đã tha thứ chuyện tiểu tử này làm bẩn động phủ, nhưng vẫn phải cho tiểu tử này chút trừng phạt. Bằng không thì tiểu gia hỏa này nói không chừng sẽ cho rằng, hắn là loại rỗng không nghiêm túc, dễ dàng tha thứ cho người làm bẩn động phủ của mình.cloudyhiromi.wordpress.com

“Mi giết thủ vệ của ta, lại còn làm bẩn động phủ của ta, mi tính xem phải làm sao?” Giọng điệu tính sổ của Long tiên sinh rất cứng rắn.

“Ngài chỉ cần không ăn tôi, muốn tôi làm gì cũng được...”

Giọng nói của A Tình nho nhỏ, mềm mềm. Thật ra lúc bình thường, A Tình cũng rất có phong phạm của cây đực thảo nguyên... Tuy là con non, nói chuyện không thể nói hùng hồn, nhưng ít ra cũng sẽ không mảnh mai như thế này. Lúc này lại phát ra âm thanh ngọt ngào mềm mại như thế này, đều là do A Tình quá sợ hãi.

“Vậy mi thay thế vị trí của con rắn kia, làm nô lệ cho ta.”

“Nô lệ, là làm cái gì vậy?”

“Chính là giúp ta lau dọn sạch sẽ toàn bộ bảo thạch và từng góc nhỏ trong động phủ.”

“Vậy không được...” A Tình không chút nghĩ ngợi, trực tiếp từ chối luôn.

Long tiên sinh có chút tức giận, hắn cảm thấy A Tình không biết điều. Làm bẩn địa bàn của hắn, làm gì có chuyện không đền mạng? Hắn tha cho tên tiểu tử này một mạng, vậy mà tên tiểu tử này ngay cả việc giúp hắn lau bảo thạch cũng không chịu!

Hừ hừ ~ Tiếng thở của Long tiên sinh chột lớn hơn, nếu như cây thảo nguyên hiểu rõ Long tiên sinh thì sẽ biết lúc này hắn đang chuẩn bị nổi giận.

“Tại sao không được?”

“Tôi, tôi sẽ nhịn không được mà ăn vụng...” A Tình nói.

Nếu như ăn vụng một hai viên thì còn nghe được, nhưng nếu ăn mất hơn phân nửa bảo thạch, vậy thì không gạt được Long tiên sinh. Lúc này trên đường đi, Long tiên có đặc biệt nói cho A Tình biết tất cả số bảo thạch đó đều do hắn hao hết tâm lực sưu tập về.

Lửa giận của Long tiên sinh bị A Tình dập tắt, hắn liền hừ một tiếng, nói: “Bảo thạch có là gì, mi cứ tùy tiện ăn!”

“Tôi sẽ ăn sạch...”

“Chắc, lão tử có tới mấy cái sơn động bảo thạch, thân thể nhỏ bé này của mi có ăn cả đời cũng không hết!”

Cái gì A Tình cũng có thể nhịn, chỉ không chịu cho người khác nói cậu hai điều: nói cậu nhỏ và nói cậu xấu. Cậu tỏ phì phò chống nạnh, cũng không dám trực tiếp phản bác Long tiên sinh, hình thể của Long tiên sinh khiến cho cậu cảm thấy bị áp lực.

Cậu không thể làm gì khác hơn là nói: “Hiện giờ tôi còn nhỏ, nhưng sau đó sẽ lớn lên...”

Nói xong tự mình hối hận rồi, tự nhiên cậu lại nói mình nhỏ?!

Long tiên sinh cười ha ha, nói: “Yên tâm, mười đứa như mi ăn mười đời cũng ăn không hết.”

Điều này đối với A Tình là một đề toán học khá khó đó. Một ngày ba viên, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày, nhân lên là một ngàn không trăm chín mươi lăm viên... Sau đó có mười con... Sau đó...cloudyhiromi.wordpress.com

“Long tiên sinh, cả đời là bao nhiêu năm vậy?”

“Rất nhiều rất nhiều năm... Nói chung mi yên tâm, cho dù ăn sạch hết cũng không sao, ta có thể lại đi tìm.”

A Tình nghe nói như thế, đôi mắt lập tức biến thành hình bảo thạch, hận không thể trở lại sơn động ngay lập tức.

Bảo thạch thơm ngát, ta đến đây!

4. Chương 4: Bàn Chải Đánh Răng Dễ

Một cây một rồng trở lại hang động, bắt đầu tổng vệ sinh.

Long tiên sinh phụ trách mang thi thể của rắn lớn đi, sau đó lại mang nước về để lau nhà. Chỉ có vào thời điểm này, hắn mới phát hiện ra ma pháp hệ “nước” tốt hơn ma pháp hệ “hỏa” rất nhiều.

A Tình phụ trách lau sạch vết máu dính vào bảo thạch.

A Tình lau được mấy viên, trong nháy mắt cảm thấy vô cùng chột dạ. Cậu phát hiện, hình như đồng bảo thạch này đều là do cậu làm bẩn.

Khi đó ở trong động tối không có gì để làm, cậu liền đem mỗi một viên bảo thạch đều cầm lên ngửi một lần, ngửi xong lại tiện thể liếm hai cái.

Long tiên sinh phát hiện A Tình làm việc rất gắng sức, gật gật đầu, đúng là trẻ nhỏ dễ dạy.cloudyhiromi.wordpress.com

Bất tri bất giác, thời gian buổi chiều bắt đầu đến, lúc mặt trời đã chạm đỉnh, Long tiên sinh có thói quen vào lúc này sẽ làm một giấc ngủ trưa. Hắn thở hắt một cái thật mạnh, thiếu chút nữa thổi bay luôn A Tình.

“Lau xong mấy cái còn lại rồi thì xếp thành một đồng đi.”

Long tiên sinh thông báo một câu xong, tự mình đi ngủ.

Khò khò khò ~ khò khò khò ~ không lâu sau, tiếng ngáy của Long tiên sinh vang lên.

Nghe thấy tiếng ngáy này, rốt cuộc A Tình cũng đỡ khẩn trương hơn.

Dù là ai bị một thứ to gấp mấy chục lần so với mình nhìn chằm chằm, thì cũng đều sẽ căng thẳng.

Long tiên sinh rất lười, sau khi có tiểu nô lệ A Tình, không hề làm gì, chỉ nằm ở một chỗ sạch sẽ mà ngủ.

Ban ngày ngủ, buổi tối cũng ngủ.

A Tình vừa gặm bảo thạch vừa thắc mắc, chẳng lẽ Long tiên sinh không ăn cơm à?

Đồ ăn của Long tiên sinh là cái gì nhỉ?

Mấy ngày sau, rốt cuộc thì A Tình cũng lau sạch sẽ hết toàn bộ bảo thạch. Cậu nhìn đồng núi bảo thạch do mình tự tay đắp lên, trong lòng đắc ý.cloudyhiromi.wordpress.com

Còn một viên cuối cùng... A Tình móc ra một viên bảo thạch từ túi nhỏ đeo bên hông, nhìn chằm chằm nó say đắm.

Đây là viên bảo thạch tốt nhất trong số các viên ở đây, hương thơm tuyệt vời, cũng là món ăn ngon nhất.

A Tình định đem nó đặt ở trên đỉnh núi bảo thạch bảo thạch, chỉ có vị trí kia mới xứng đáng với địa vị chí cao vô thượng của viên bảo thạch này.

Đến lúc bò lên được chỗ cao, ngay dưới chân A Tình có một viên bảo thạch tròn vo, quá tròn.

Cậu không có cách nào đứng vững, trong chớp mắt sẽ ngã xuống.

Long tiên sinh đang nằm bên cạnh núi bảo thạch, ngửa mặt lên trời ngủ say như chết.

A Tình theo bản năng nhảy về hướng Long tiên sinh đang nằm.

Bụng, nhảy ngay lên bụng Long tiên sinh.

Long tiên sinh nhìn tưởng rất cứng cáp, không ngờ cái bụng lại mềm mại và co dãn ngoài ý muốn. A Tình nường theo cái bụng chập chờn mấy lần, cái bụng mới bình thường trở lại.

“Yaaaa ~ “

Long tiên sinh bị âm thanh này đánh thức, miến cưỡng mở một mắt.

Tiểu tử nằm nhòai trên bụng hần, từng biểu cảm trên gương mặt nho nhỏ thật sinh động, có sợ hãi nhưng phần lớn là vui vẻ.

Long tiên sinh không giống các con rồng khác luôn chú ý tôn ti thứ tự, hần không ngại tiểu tử nằm nhòai trên bụng hần mà nô đùa.

Hần liếc mắt một cái, sau đó lại nhắm mắt tiếp tục ngủ.

Liều cái mạng già mới nhịn xuống được ý định vờn mình và quấy đuôi.

Có lẽ mình có thể xem nó là một con rồng nhỏ để nuôi. Long tiên sinh nghiêm túc nghĩ.

Chờ cái bụng bình thường trở lại, A Tình không dám làm một cử động nhỏ nào, dùng ánh mắt long lanh quan sát xem Long tiên sinh có tỉnh lại hay không, cùng với suy nghĩ nếu như đánh thức Long tiên sinh thì nên xin lỗi thế nào.

Nửa đêm, Long tiên sinh trở mình, đổi thành nằm úp sấp mà ngủ. Cũng đem A Tình đang nằm trên bụng hần ngủ chạy nước miếng chuyển qua cổ của hần. Nhắm mắt lại, hô hấp nhẹ nhàng.

Ngày thứ hai, Long tiên sinh tỉnh giấc trước tiên. Lúc A Tình thức dậy, thấy Long tiên sinh đang ngồi đối diện một chiếc gương nhe răng tròn mắt.cloudyhiromi.wordpress.com

“Ngài bị làm sao thế?”

A Tình vừa nói chuyện vừa chạy đến trước gương, thưởng thức hình ảnh uy vũ hùng tráng của mình và Long tiên sinh.

“Có thứ gì đó kẹt ở trong kẽ răng của ta...” Long tiên sinh há to mồm, một loạt răng nanh dọa người, không có chút kiêng kỵ biểu diễn cho A Tình xem.

A Tình sợ tới mức hoa mắt chóng mặt. Mỗi một chiếc răng của Long tiên sinh đều to hơn so với A Tình...

“Kẹt... Kẹt chỗ nào vậy?” A Tình run rẩy nói chuyện.

Dường như Long tiên sinh không phát hiện A Tình đang bị hoảng sợ, nói rằng: “Kẹt ở giữa hai cái răng tận cùng bên trong.”

A Tình nhón chân lên cũng không nhìn thấy hai cái răng tận cùng bên trong là ở đâu.

“Tiểu tử, mi giúp ta lấy nó ra được không?” Long tiên sinh vô cùng đáng thương, “Bị kẹt thứ gì đó trog răng là chuyện khó chịu nhất trên đời.”

“Vậy... Vậy... Vậy nếu tôi không cẩn thận rơi vào trong bụng của ngài thì làm sao bây giờ?”

A Tình không cho rằng cậu có thể cắn chết Long tiên sinh như cắn chết rắn lớn được đâu.

Hơn nữa cậu cũng không muốn cắn chết Long tiên sinh.

“Vậy ta đi uống mấy trăm thùng nước để tẩy rửa, sau đó ta sẽ ói mi ra.” Long tiên sinh nói.

“Được.” A Tình yên tâm.

Hai tay cậu nắm chặt lại, tự tiếp sức cho chính mình.

“Ngài tuyệt đối không nên động đây, nếu như ngài động đây, tôi sẽ bị chóng mặt đấy.” Trước khi tiến vào miệng Long tiên sinh, A Tình dặn dò.cloudyhiromi.wordpress.com

Long tiên sinh không dám trả lời, hần sợ vừa nói chuyện A Tình sẽ bị ngã.

A Tình từ trong ánh mắt của Long tiên sinh thấy được câu trả lời khẳng định, cẩn thận từng li từng tí một bò vào, sau đó đi giữa những hàng răng nanh cao hơn mình nửa cái đầu.

Quên hỏi Long tiên sinh thứ gì đó kẹt bên nào rồi... A Tình xoắn xuýt một giây, sau đó đi về phía bên phải, bởi vì cậu đi từ khoe miệng bên phải của Long tiên sinh vào, cho nên đi tiếp vào phía tận cùng bên phải gần hơn.

Trong miệng Long tiên sinh rất nóng, so với trong bụng rắn lớn thì còn nóng hơn gấp trăm lần, chỉ chốc lát A Tình đã đỏ mồ hôi đầm đìa.

Cậu đi sâu vào trong, chợt phát hiện hàm răng của Long tiên sinh không phải toàn là nhọn hoắt, mấy cái răng ở tận cùng bên trong là bằng phẳng. Quả nhiên là chỗ đó có thứ gì đó mắc kẹt.

Đi vào vừa nhìn, là một thanh kiếm sắt, kẹt ở giữa hai cái răng của Long tiên sinh.

A Tình hơi dùng sức rút thanh kiếm sắt ra. Cậu vội vàng vàng chạy ra bên ngoài, giơ kiếm sắt lên, nói: “Nhìn nè, tôi rút ra rồi!”

“Thật là lợi hại.” Long tiên sinh thoải mái, không tiếc lời khen ngợi người khác.

A Tình bị khen cảm thấy xấu hổ, vội vàng dùng móng vuốt xoa mặt của mình. Như vậy thì mặt cậu nóng lên không phải là do xấu hổ, mà là bị xoa nóng.

Long tiên sinh lại buồn ngủ, ngáp liên tiếp không ngừng. Lúc này hẳn nghe thấy được tiếng thở dài ngọt ngào.

“Long tiên sinh, bảo thạch lau xong rồi, sau này tôi có thể phụ trách đánh răng cho ngài hay không?”

Long tiên sinh nghiêng đầu một cái, giọng nói vẫn hùng hậu trầm thấp như trước:

“Có thể, giao cho mi.”

5. Chương 5: Cái Bụng Mềm Nhất

A Tình tìm được công việc mới, chính là làm nô lệ đánh răng cho Long tiên sinh. Công việc này lương rất cao, là được cung cấp bảo thạch số lượng vô hạn.

A Tình chỉ vừa hiểu được “Số lượng vô hạn” là nghĩa gì, ngay lập tức vui vẻ chạy vòng quanh Long Sơn hai vòng, cũng quyết định đem thực đơn đổi thành mỗi ngày ba bữa, mỗi bữa ăn hai viên bảo thạch.

Long Sơn, tên như ý nghĩa, là ngọn núi mà Long tiên sinh ở.

Bây giờ chắc phải đổi tên thành “Núi Long Tình”, bởi vì A Tình cũng ở nơi này. Lúc A Tình nói cho Long tiên sinh biết ý nghĩ này, Long tiên sinh cười ha ha, nói:

“Mi vui vẻ là được rồi.” cloudyhiromi.wordpress.com

Gần đây A Tình lại có thêm một sở thích mới — soi gương. Mỗi lần đứng trước gương, có cảm giác mình cao hơn không ít.

Có lẽ là do thời gian mà A Tình soi gương quá dài, một ngày nào đó Long tiên sinh không chịu được sự cô đơn lạnh lẽo, tích tụ mất tấm gương.

“Không cho soi gương nữa!”, sau nhiều ngày ở chung, A Tình luyện thêm được bản lĩnh có thể cảm giác được tâm tình của Long tiên sinh, cậu biết bây giờ Long tiên sinh đang tức giận.

Cũng sau nhiều ngày ở chung, A Tình phát hiện một bí mật nhỏ, tức giận của Long tiên sinh giống như lông của cậu, kiên nhẫn vuốt vuốt, chẳng mấy chốc sẽ lại bình thường. Cho nên A Tình không sợ Long tiên sinh.

“Xin lỗi, tôi không soi nữa...” A Tình nháy mắt mấy cái, đôi mắt đen lấp lánh.

“Soi gương không bằng rèn luyện thân thể, biết không?”

“Biết rồi...” A Tình có chút luống cuống, hai tay đặt ở trên bụng, lại không che nổi cái bụng tròn vo nên cảm thấy đau thương.

A Tình không ý thức được mà vận dụng bản năng đại pháp.

Long tiên sinh bị bạo kích.

Một con rồng một con cây đồng thời vung vẩy đuôi, nhìn như đang trao đổi mật mã với nhau.

Gương không được trả lại, nhưng A Tình lại nhanh chóng tìm được thứ thay thế, đó chính là đôi mắt của Long tiên sinh.

Chỉ cần Long tiên sinh đặt đầu xuống đất, dưới chân A Tình độn mấy khối đá lớn, là có thể nhìn thấy chính mình trong đôi mắt của Long tiên sinh.

Đôi mắt của Long tiên sinh là màu vàng sáng, giống như ánh mặt trời lúc sáng sớm... Ha ha ha, A Tình đang cười trộm. Là ánh sáng mặt trời, vậy không phải cậu cũng là ánh mặt trời hay sao, bởi vì tên cậu là A Tình mà.

Đôi mắt của Long tiên sinh trong suốt, A Tình hiện ra trong đôi mắt đó có thể thấy rõ ràng từng cọng lông. Chỉ có một điều duy nhất không hài lòng là A Tình trong đôi mắt đó còn nhỏ hơn bên ngoài nhiều.

Dù sao thì A Tình chỉ cần biết mình có thân thể dài là đủ rồi, cho nên đôi mắt của Long tiên sinh đủ rồi.cloudyhiromi.wordpress.com

A Tình nhìn bản thân mình nho nhỏ trong đôi mắt của Long tiên sinh mỗi một ngày lớn dần.

Lượng bảo thạch cung cấp cho mỗi bữa ăn đã từ hai viên biến thành ba viên.

A Tình còn đang lo không biết ba viên có nhiều quá hay không, còn đặc biệt đi tìm Long tiên sinh xin phép rồi mới thay đổi.

“Tùy tiện ăn.” Long tiên sinh vẫn chỉ nói câu này.

Lúc A Tình ăn vẫn có chút lo lắng, mãi đến tận khi Long tiên sinh đi ra ngoài một chuyến, mang lại nhiều bảo thạch hơn, cậu mới yên tâm.

Long tiên sinh thuận tiện ở bên ngoài ăn no một trận. A Tình biết rằng, có cái gì đó lại kẹt ở trong kẽ răng của Long tiên sinh rồi.

Đánh răng là nhiệm vụ công tác của mình, A Tình đã luyện được đến cảnh giới cực kỳ nhuần nhuyễn.

Cậu thuận thực lang thang trong miệng Long tiên sinh, quen tay quen việc nhanh chóng tìm được mấy cái răng hay bị mắc kẹt đồ vật, sau đó thu gom mấy thứ bị kẹt ra.

Sau khi dọn dẹp còn phải lau mỗi cái răng của Long tiên sinh cho sạch sẽ, Long tiên sinh có rất nhiều răng, còn có rất nhiều cái nhọn, nhiệm vụ này mới là gian khổ.

Lần này, kẹt ở trong kẽ răng của Long tiên sinh là một viên bảo thạch. Viên bảo thạch này A Tình không biết, vừa dài vừa hẹp, bên trong còn có ánh sáng bao quanh. Đây là bảo thạch tốt nhất mà A Tình gặp được, mùi thơm nức mũi, màu sắc mê người, hơn nữa rất lớn, cỡ bằng A Tình luôn. So với bảo thạch mà lần trước lén lút cất giấu còn tốt hơn.

“Long tiên sinh, cái này...”

“Làm sao vậy?”

Long tiên sinh giả vờ nghi hoặc, hắn đã sớm nhìn ra tâm tư của tiểu tử này. Thực ra, viên bảo thạch này là do hắn cố ý đặt ở trong miệng không nuốt xuống.

“Tôi... có thể ăn cái này không?” A Tình nuốt nước bọt.

“Có thể.” Long tiên sinh nói.

Lúc Long tiên sinh chăm chú nhìn thì A Tình bắt đầu ăn.

Viên bảo thạch này giống như hình viên đạn, nhai mấy cái thì tan, giống như nước trôi xuống dạ dày của A Tình. Sau đó lại nhanh chóng bốc hơi, toàn bộ miệng, mũi, chòm râu, đôi mắt, lỗ tai của A Tình đều bị hơi nước của bảo thạch bao trùm, toàn bộ đều cảm nhận được mỹ vị của bảo thạch, lúc đầu có chút cay, sau đó có một mùi hương thuần khiết kỳ quái tràn vào lục phủ ngũ tạng.

A Tình mơ mơ màng màng ăn hơn nửa viên, ăn đến khi bụng no căng, có chút đau thì mới phát hiện mà dừng lại. Cậu vuốt ve cái bụng thịt căng tròn của mình, nói: “Long —— trước tiên —— sinh —— cái này —— thật —— là —— tốt ——” cloudyhiromi.wordpress.com

Vừa dứt lời đã ngã trên mặt đất ngủ luôn.

Long tiên sinh đứng bên cạnh híp mắt nhìn một lúc lâu, thở dài.

Tên tiểu tử này, nằm trên đất ngủ như vậy, bị cảm lạnh thì làm sao bây giờ?

A Tình trong mộng bẹp bẹp cái miệng, sau đó cười khanh khách, chắc là mơ thấy được ăn gì ngon.

Long tiên sinh không tính đánh thức A Tình nhưng cũng cảm thấy lo lắng không biết thân thể của A Tình có khỏe mạnh hay không.

Long tiên sinh xoắn xuýt.

Có nên gọi A Tình thức dậy rồi bảo lên bụng hắn ngủ hay không?

Cái bụng của hắn ấm áp hơn mặt đất nhiều...

Long tiên sinh nhìn thấy cái bụng căng tròn của A Tình, nhớ lại lần trước bộ dạng của tiểu tử kia khi rơi xuống trên bụng hắn...

Tên tiểu tử này đã lâu không lộ ra bộ dạng “Hoảng loạn” đáng yêu kia rồi.

Long tiên sinh không nhận được đuôi móng vuốt ra, chột chột cái bụng của A Tình. cloudyhiromi.wordpress.com

Thật là mềm...

Ánh mắt của Long tiên sinh trở nên dịu dàng như muốn hòa tan tất cả.

A Tình bị đau nên tỉnh, cảm thấy toàn thân ướt đầm như vừa lăn lộn ở đâu đó, cảm giác như lúc giết rắn lớn.

Đau quá, đau đến mức A Tình không nhận được thét lên.

Trên bụng A Tình có một vết thương hở, bảo thạch mỹ vị vừa mới ăn vào, còn đang bị bao bởi máu loãng, theo miệng vết thương lọt ra ngoài.

Này! Bảo thạch của mình!

Bảo thạch đã vào trong bụng không còn nữa!

Trước khi bất tỉnh, trong đầu A Tình đang nghĩ đến hai câu này.

6. Chương 6: Dũng Sĩ Nhỏ Nhất

A Tình đã tỉnh, đầu như bị Long tiên sinh đè lên, rất nặng. Nặng đến mức A Tình không muốn tỉnh lại. cloudyhiromi.wordpress.com

Nhưng cậu nghe thấy được tiếng Long tiên sinh thở gấp, từ tiếng thở cậu có thể cảm giác được Long tiên sinh đang rất sốt ruột.

Không ngờ người chừng chạc như Long tiên sinh cũng sẽ có lúc sốt ruột đó.... Chắc là trong kẽ răng lại bị mắc kẹt thứ gì đó... là thứ gì nhỉ? Không phải là do lúc chà răng A Tình bỏ sót lại bên trong chứ...

A Tình suy nghĩ miên man, chậm rãi mở mắt ra.

Nhìn thấy một Long tiên sinh đang đau khổ.

“Long...” Cổ họng của A Tình bị khàn.

“Mi đừng nói chuyện!” Long tiên sinh nhỏ giọng nói.

Ồ, A Tình không nói lời nào, chỉ là yên lặng nhìn Long tiên sinh, dùng đôi mắt nhỏ tròn vo đen láy mà nhìn. Khí tức u ám mà Long tiên sinh toả ra phai nhạt một chút, không còn nồng nặc như trước.

Long tiên sinh vô cùng vô cùng vô cùng vô cùng vô cùng không vui, A Tình nghĩ.

“Còn đau không? Đau thì nháy mắt mấy cái.” Long tiên sinh nói.

A Tình không chớp mắt, cậu không đau, chỉ là như bị cố định, hơi tê. Đầu và thân thể đều tê tê.

Long tiên sinh tỉ mỉ chu đáo chăm sóc A Tình hai ngày. Giúp A Tình rửa ráy, giúp A Tình đổi thuốc, đút A Tình ăn đồ ăn...

Long tiên sinh siêu cấp to lớn có thể cẩn thận tỉ mỉ như vậy, khiến cho A Tình cảm thấy kinh hãi.

Thân thể của A Tình khôi phục rất nhanh, nhưng ánh mắt của Long tiên sinh không còn ánh cười. cloudyhiromi.wordpress.com

“Mi đi đi.” Vào buổi sáng hôm A Tình đã khỏi được tám, chín phần, Long tiên sinh nói.

A Tình bối rối.

Chỉ sau một cái chớp mắt, nước mắt đã tuôn ra ướt mi. A Tình vội vàng dùng móng vuốt lau đi, nhưng làm sao cũng không lau hết.

Long tiên sinh đau lòng, hẳn không ngờ tiểu tử này lại khóc. Lúc cái bụng bị đâm cũng chưa thấy tiểu tử này rơi lệ mà.

Nhưng hắn chỉ đứng nhìn bên cạnh, ngậm chặt miệng, không nói gì.

A Tình không ngừng được nước mắt, vừa khóc vừa hỏi: “Long tiên sinh ghét bỏ tôi ăn nhiều phải không...”

“Không phải!” Long tiên sinh lập tức nói.

“Vậy... Vậy tại sao muốn đuổi tôi đi?” A Tình nắc một cái.

Long tiên sinh nói: “Bởi vì ta sẽ làm mi bị thương...”

A Tình đại khái hiểu bị thương là có ý gì, nhưng cậu không hiểu, tại sao Long tiên sinh lại làm bị thương mình. Long tiên sinh đâu có ăn cây thảo nguyên cùng dạng với cậu hay ăn người thám hiểm đâu.

Tuy vậy, A Tình có thể hiểu, Long tiên sinh không vui là vì cậu.

“Vậy lúc trở về tôi có thể mang mấy viên kim cương đi không, cái loại giòn giòn ý.” A Tình hỏi.

“Có thể.”

“Có thể lấy thanh bảo kiếm không?” Bảo kiếm là kỷ niệm lần đầu tiên làm việc của A Tình.

“Có thể.”

“Vậy tôi có thể leo lên người Long tiên sinh không? Tôi vẫn luôn muốn leo thử...”

“Có thể.”

A Tình leo từ đuôi của Long tiên sinh lên, hì hục leo lên đến đầu rồng, còn mệt hơn là leo lên núi nhỏ.

Lên đỉnh đầu quan sát một hồi, tiện đà trượt từ trán Long tiên sinh xuống tới trướ mắt. Trong cả hai con mắt của Long tiên sinh đều là hình ảnh phản chiếu của A Tình. A Tình hài lòng thưởng thức dáng vẻ cao lớn của bản thân một hồi.

A Tình nhích lại gần một bên mắt của Long tiên sinh, hôn khéo mắt Long tiên sinh một cái. Lại dịch sang con mắt còn lại, cũng hôn khéo mắt một cái. cloudyhiromi.wordpress.com

Long tiên sinh bị A Tình hôn không tự chủ được mà trừng mắt nhìn.

A Tình trượt tới khoe miệng của Long tiên sinh, miệng đang đóng chặt lại. Thật đáng tiếc, A Tình nghĩ, không thể nhìn lại nơi cậu từng làm việc.

“Long tiên sinh đừng đau lòng nữa nhé?”

A Tình hôn một cái ngay khoe miệng Long tiên sinh.

“Mi là người đầu tiên dám hôn rỗng đó cây thảo nguyên.” Long tiên sinh nói.

Lúc này A Tình đã leo lên lại đỉnh đầu Long tiên sinh, ngồi ở đó, suy nghĩ cây sinh. Cậu đồng ý với nửa câu đầu của Long tiên sinh, không tán thành nửa câu sau.

Cậu là người đầu tiên hôn Long tiên sinh, nhưng cậu không phải cây thảo nguyên, cậu là người thám hiểm!

A Tình không chút lưu tình vạch ra từ sai lầm mà Long tiên sinh dùng. Long tiên sinh cười ha ha.

“Long tiên sinh, ngài vui vẻ không?”

“...”

“Dù ngài không vui cũng không được phạm loại sai lầm cấp thấp này.” A Tình rầu rĩ không vui, “Người mạo hiểm cùng cây thảo nguyên là hoàn toàn khác nhau, cây thảo nguyên sẽ chỉ ở bên trong hang ngầm chờ người khác mang thức ăn đến, mà nhà thám hiểm là dám đi ra ngoài tìm đồ ăn.”

“Cho nên A Tình là người thám hiểm?”

“Đúng vậy.”

“Nhưng mà đồ mà A Tình ăn, là ta mang đến cho mi mà.” Long tiên sinh nói.

“...” A Tình choáng váng.

Chẳng lẽ cậu là một con cây thảo nguyên? Mà không phải người thám hiểm? Không không không, cậu không phải là cây thảo nguyên.

“Vậy tôi là cái gì chứ?” A Tình khổ não cực kỳ.

“Cây thảo nguyên sẽ không giết chết rắn lớn.” Đây là chứng cứ cho việc cậu không phải là cây thảo nguyên.

“Ừ, cũng không có người thám hiểm nào giết rắn lớn.” Long tiên sinh nói. Dù sao, rắn lớn cũng chỉ có một cái mạng.

“Vậy tôi là... Long tiên sinh?”

Long tiên sinh cười nói: “Long tiên sinh chỉ có thể là ta. A Tình có thể làm một... Dững sĩ?” cloudyhiromi.wordpress.com

Dững sĩ là cái gì? Dững sĩ là do người thám hiểm tiến hóa thành. Người thám hiểm tiêu diệt rắn lớn, lại trở thành nô lệ của Long tiên sinh, được Long tiên sinh chịu chấp nhận cung cấp đồ ăn, cùng Long tiên sinh hôn nhẹ, mới có thể trở thành một dững sĩ.

Long tiên sinh giải thích ý nghĩa của từ dững sĩ cho A Tình, A Tình vui vẻ đồng ý.

Trên thế giới chỉ có A Tình là dững sĩ.

A Tình nghĩ đến cái danh hiệu này, hận không thể hôn Long tiên sinh khắp toàn thân từ trên xuống dưới một lần, tuy rằng công việc này A Tình làm tới mười đời cũng không xong.

“Nếu không sau này tôi sẽ chỉ đặc biệt đánh răng cho Long tiên sinh, sau đó hôn Long tiên sinh?” A Tình là một nô lệ tốt chủ động yêu cầu tăng thêm lượng công việc.

“Được.”

“Vậy tôi không đi nha, tôi còn phải làm việc đây.”

“Được rồi...” Long tiên sinh cup mắt nhìn xuống đồng bảo thạch đã được A Tình phân loại và dọn dẹp xong, tiếp một câu, “Nhưng mấy ngày nay lúc ta lúc ngủ không thể tới gần ta.”

“Mấy ngày nay là mấy ngày hả?”

“Tóm lại là trước khi ta đồng ý cho mi lại gần, mi không được tới gần ta.”

“Biết rồi.”

A Tình ngồi trên đầu Long tiên sinh, thỉnh thoảng vung chân nhỏ một chút.

“Long tiên sinh, bây giờ tôi có thể ngồi ở trên đầu ngài không?”

“Có thể.”

“Long tiên sinh, tôi có thể hôn nhẹ ngài không?”

“Tùy mi...”

7. Chương 7: Bọc Đồ Lớn Nhất

Trên đỉnh núi Minh Sơn, cư dân cây thảo nguyên trong trấn nhỏ đang tổ chức lần hội họp một tháng một lần. Bảo thạch nằm đầy trên đất, nhóm cây thảo nguyên vây quanh bảo thạch ca hát khiêu vũ, thật vui.

Lúc này, bỗng nhiên trên trời trong trấn nhỏ xuất hiện rất nhiều lốc xoáy, phần phật phần phật, cuốn hết bảo thạch. Ngay cả viên bảo thạch thơm ngọt ngon miệng mà A Tình không nỡ buông tay ra cũng bị cuốn đi.cloudyhiromi.wordpress.com

Lốc xoáy phía trên là Long tiên sinh tạo ra. Long tiên sinh thổi một hơi, một cái lốc xoáy được tạo thành. Hắn phì một cái, thổi ra một cái lốc xoáy tí hon. Long tiên sinh tay dùng đầu móng tay của bàn tay to lớn nắm lấy cái lốc xoáy tí hon, đưa cho A Tình.

“Cái này cho mi, nếu sau này bảo thạch không đủ ăn, thì dùng cái này đi quét.”

A Tình nâng lốc xoáy nhỏ trong tay, vui vẻ đến mức ném luôn viên bảo thạch vừa thơm vừa ngọt kia.

Cư dân của trấn nhỏ ở phía dưới lú ra lú rú, hình như đang nói: “Rắn lớn tới rồi!”

A Tình không vui, Long tiên sinh không phải rắn lớn, rắn lớn đã bị A Tình giết chết.

Rắn lớn còn lâu mới được cao lớn mạnh mẽ như Long tiên sinh!

A Tình nhảy xuống tranh luận cùng cư dân của thị trấn, nhưng A Tình chỉ có một cái miệng, nói thế nào cũng không đấu lại cả hơn trăm cái mồm của cư dân thị trấn.cloudyhiromi.wordpress.com

A Tình cực kỳ tức giận, cây thảo nguyên và người thám hiểm lại vu oan cho Long tiên sinh. Long tiên sinh chưa từng ăn một người thám hiểm nào, Long tiên sinh lợi hại hơn rắn lớn, làm sao mà Long tiên sinh lại bị hiểu lầm được?

Sau đó cậu bị tức mà tỉnh.

Long tiên sinh ở bên cạnh nhìn.

Hai gò má của A Tình phình ra, đôi mắt híp thành một cái khe, hai tay nâng cao, sau đó nện ở trên bụng một cái. Nhìn là biết muốn được Long tiên sinh an ủi.

“Làm sao vậy? Tiểu tử?”

“Tôi mơ thấy Long tiên sinh.”

“Mơ thấy ta, không vui?”

A Tình nhớ tới lốc xoáy tí hon kia. Đúng nha, mơ thấy Long tiên sinh, thật vui vẻ.

“Long tiên sinh biết bay không?”

“Đương nhiên.”

“Long tiên sinh biết làm lốc xoáy không?”

“Nếu như mi muốn, ta có thể đi học...”

Long tiên sinh nói như vậy, làm cho A Tình vừa vui mừng lại khó xử. Xem ra giấc mộng của cậu đều là sự thật, nếu vậy chẳng phải là Long tiên sinh sẽ bị cây thảo nguyên và người thám hiểm hiểu lầm hay sao?

Cũng không thể để những con cây thảo nguyên khác nhầm lẫn về rắn lớn và Long tiên sinh, A Tình nghĩ. Rất nhanh, cái đầu nhỏ của cậu nghĩ ra biện pháp giải quyết.cloudyhiromi.wordpress.com

Đầu tiên là nói cho bầy cây thảo nguyên biết rằng rắn lớn đã bị mình giết chết, như vậy thì sẽ không bị cây thảo nguyên hiểu lầm.

Hơn nữa quan trọng là...toàn bộ cây thảo nguyên và người thám hiểm đều sẽ biết đến, A Tình là một dũng sĩ!

A Tình kích động một hơi ăn ba viên kim cương mài răng.

Gần đây hàm răng của cậu càng lúc càng dài, Long tiên sinh tìm các viên kim cương có khẩu vị khác nhau để làm đồ mài răng cho cậu.

“Long tiên sinh Long tiên sinh!”

A Tình mài xong răng, chải lông chỉnh tề, leo lên lỗ mũi của Long tiên sinh.

“Tôi muốn về nhà một chuyến!”

“Về nhà?” Long tiên sinh hừ một tiếng, tức giận nói, “Về nhà làm gì?”

“Phải trở về nói cho mọi người biết, A Tình đã là dũng sĩ mới được.”

“Ta cùng đi với mi.”

“Không được, phải nói cho mọi người biết trước việc rắn lớn đã chết mới được!” A Tình vội vàng ngăn cản nói.cloudyhiromi.wordpress.com

Long tiên sinh không nghĩ ra, hắn và tiểu tử cùng nhau về nhà và việc con rắn nhỏ kia đã chết hay chưa có liên quan gì. Tuy nhiên, nhìn thấy sự kiên định trong mắt nhỏ của A Tình, Long tiên sinh thỏa hiệp.

Hắn hỏi A Tình khi nào trở về, A Tình nói càng nhanh càng tốt.

Long tiên sinh nổi giận: “Gấp làm gì, hành lý còn chưa chuẩn bị xong!”

Ba ngày sau, A Tình nhận được một cái bọc lớn chứa đầy kim cương. Cái bọc bị gấp đôi A Tình.

“Nhiều như vậy, ăn không hết đâu...” A Tình một bên nghĩ linh tinh, một bên xoắn xuýt có nên vớt bớt những viên kim cương này ra khỏi bao hay không. Đám kim cương này đều rất ngon.

Long tiên sinh mặc kệ, nhất quyết bắt A Tình phải mang theo hành lý mà hắn đã tỉ mỉ chuẩn bị. Hắn không cho phản đối:

“Nếu người trong nhà mi cũng đói bụng thì làm sao bây giờ!”

Với tư cách là một nô lệ của rồng thổ hào, không khoe của làm sao được?!

A Tình không thể làm gì khác hơn là công hành lý siêu bự, chậm rãi đi về nhà.

Đi được một đoạn đường, còn phải quay đầu khuyên Long tiên sinh đang đi theo phía sau:

“Long tiên sinh mau trở về ngủ đi! Tôi sẽ trở về nhanh thôi!”

Thời điểm đến núi Minh Sơn, A Tình nhìn thấy được thi thể của rắn lớn. Thi thể thê lương bị vớt tại chân núi. A Tình nhớ tới chuyện còn có ba phần tư viên hồng ngọc ở trong thân thể rắn lớn.

Cậu chẹp chẹp mấy cái, thiết, hồng ngọc mà thôi, bây giờ nhớ lại một chút, không ngon tẹo nào. Xưa đâu bằng nay, cậu không còn là thú non bị đói bụng, mà là một dũng sĩ có sinh hoạt xa hoa lãng phí.

Bây giờ khó nhất là cái đường hẹp nhỏ kia. A Tình xoa bóp mớ thịt mỡ trên bụng, có chút lo lắng đường nhỏ không chứa nổi mình.cloudyhiromi.wordpress.com

Tuy vậy, hình như đường nhỏ là vì chăm sóc thân thể ngày càng cao lớn của A Tình, đã được nới rộng không ít, đến mức hai tên A Tình công hành lý siêu bự cùng đi cũng thừa sức.

Hành lý có chút nặng, thêm vào đường nhỏ (bây giờ cần đổi tên là đường lớn) rất dốc, A Tình đi rất vất vả, bò hai ngày mới leo đến đỉnh núi. Trên đường gặp phải rất nhiều cây thảo nguyên còn non đang xuống núi chơi đùa. Bọn nó vừa ra đời, chưa từng thấy A Tình, đối với người ngoài to mập như A Tình hết sức tò mò.

Thỏ hào A Tình phát cho mỗi con cây thảo nguyên non nhìn thấy trên đường một viên kim cương, nhóm con non cùng nhau nhe răng, nói không cần nổi. A Tình liền nói cho chúng làm kỷ niệm cũng rất tốt.

Kỷ niệm cái gì, đương nhiên là kỷ niệm cây thảo nguyên dũng sĩ đầu tiên trong lịch sử trở về.

Trần của cây thảo nguyên đã hoàn toàn không giống như thời điểm A Tình rời đi. Nói thật, tuy là A Tình không nhớ rõ ràng trần nhỏ này như thế nào, cậu cũng chưa từng đi dạo hết trần, hơn nữa hồi đó quá nhỏ. Nhưng cậu có thể khẳng định một điều, so với trước đây thì số lượng con non đã nhiều hơn rất nhiều.cloudyhiromi.wordpress.com

Rắn lớn chết rồi, không gian sinh tồn của mọi người trở nên lớn hơn.

Đột nhiên A Tình có ý muốn lùi bước. Nếu như mọi người ca tụng công đức của mình thì làm sao bây giờ? Ấy da, xấu hổ quá

~“Ừa, đây không phải là A Tình sao?”

Người nói chuyện là Lục Đậu.

A Tình không nghe ra giọng nói này là ai, mừng rỡ quay đầu tính chào hỏi. Có cậu còn biết cậu, quá tốt rồi.

8. Chương 8: Công Lao Lớn Nhất

Hiển nhiên là Lục Đậu không hoan nghênh A Tình, hần hỏi A Tình trở về làm gì.

“Trở về nói cho mọi người biết rắn lớn là đã bị tôi giết chết!..”

A Tình không chút do dự mà nói.

“Người giết chết rắn lớn?” Lục Đậu cười nhạo một tiếng, cao giọng nói, “Hình như ta nhớ là người đã bị rắn lớn nuốt thì phải?”

Cư dân trong trần lần lượt tụ tập lại đây, đứng thẳng thân thể, vênh tai lên, tư thế vây xem rất thống nhất.

Ngoại trừ thành viên tiểu đội thám hiểm, đám cây thảo nguyên còn lại cũng không nhận ra A Tình, không biết trần của bọn họ sinh ra tên mập này khi nào.cloudyhiromi.wordpress.com

A Tình nhớ lại cảm giác khi còn trong bụng rắn lớn, muốn nói cho bầy cây thảo nguyên biết cậu anh dũng mà giết chết rắn lớn như thế nào, nhưng mà ngôn ngữ có chút nghèo nàn. Cậu chỉ có thể nói: “Tôi là từ trong bụng rắn lớn giết chết nó...”

Nhiều cây nghe được, đều cười ha ha, cười nhạo bản lĩnh nói dối của A Tình không đến nơi đến chốn. Nếu đã bị ăn vào trong bụng, làm sao còn có thể giết chết rắn lớn?

“Nói hưu nói vượn! Rắn lớn rõ ràng là ta giết chết!” Lục Đậu hô.

Nhiều cây dồn dập gật đầu, tỏ vẻ khen ngợi.

“Người là tên lừa gạt!” A Tình rất tức giận, cậu biết chắc Lục Đậu nói dối.

Hơn nữa cậu nhớ tới lúc một mình bị nhốt trong hang động, càng tức giận. Lúc đó bọn Lục Đậu bỏ lại A Tình chạy trốn không có gì quá đáng, nhưng lại đem hang động chặn lại khiến cho A Tình rất đau lòng. Tuy vậy, may là cậu không đi ra ngoài nên mới có thể gặp được Long tiên sinh...

Vừa nghĩ tới Long tiên sinh, A Tình liền cảm thấy tự tin hơn, hai tay chống nạnh, làm ra bộ dạng dũng mãnh, lớn tiếng nói:

“Rõ ràng là các ngươi đều chạy trốn! Là ta cắn nát viên hồng ngọc bên trong rắn lớn nên nó mới chết!”

Lúc nhóm của Lục Đậu kéo thi thể của rắn lớn đến chân núi, mọi người cũng đều vây xem, biết trong bụng rắn lớn đúng là có một viên hồng ngọc bị vỡ, nên với với những gì A Tình nói cũng tin ba phần.

Mà viên hồng ngọc đã bị Lục Đậu chiếm làm lợi phẩm và bị ăn hết.

Ngay lúc chúng cầy không biết phân biệt sự thật như thế nào, một giọng nói già nua cất lên: “Không bằng các ngươi đánh một trận? Người thám hiểm có thể giết chết cự xà khẳng định là người thám hiểm lợi hại nhất.”cloudyhiromi.wordpress.com

Người nói chuyện là trưởng trấn. Trưởng trấn là do cầy thảo nguyên lớn tuổi nhất đảm nhiệm.

“Được!” A Tình đồng ý. Rắn lớn là cậu giết, cậu không có gì lo sợ.

So về hình thể mà nói, cậu chắc chắn sẽ không thua.

Lục Đậu cũng cảm thấy máu nóng trong người nổi lên, cũng rất kích động muốn thử.

Chúng cầy dạt ra chờ cho bọn họ một khoảng đất trống, làm nơi cho bọn họ tự do tỷ thí.

Không có người nào hô tỷ thí bắt đầu các loại, Lục Đậu đột nhiên dẫm hai chân một cái, bay về hướng A Tình, trực tiếp dẫm vào người A Tình. A Tình bị Lục Đậu đập cho ngã nhào xuống đất, thịt trên người bị chấn động đến mức rung lên.

A Tình lập tức dùng móng vuốt bắt Lục Đậu, cũng nỗ lực bò dậy. Lục Đậu làm sao chịu bỏ qua việc chiếm lấy tiên cơ, hắn dùng một cái tay gạt bỏ móng vuốt tấn công của A Tình, một cái tay khác chính xác nhắm về phía râu mép của A Tình râu mép, kéo căng một cái, giựt luôn ba cọng râu trên mép của A Tình.

A Tình chít chít kêu to mấy tiếng, mặt đau là một chuyện nhưng phần lớn là đau lòng. Râu mép của cậu mỗi ngày đều phải dùng mật sáp chải đấy, lại bị bứt mất!

Cậu muốn dùng chân đá văng Lục Đậu, nhưng Lục Đậu lại ngồi trên cái bụng mềm nhũn của cậu, A Tình đá chân không tới... Quá ngắn.

Lục Đậu lộ ra vẻ đắc ý, phương pháp đánh nhau của hắn rất độc, chuyên chọn điểm yếu của đối phương mà đánh. Sau khi rút râu mép của A Tình, thấy vẻ mặt A Tình thống khổ, hắn tính là không ngừng cố gắng nhổ sạch toàn bộ râu mép. Không ngờ hắn nhìn xuống, phát hiện vết sẹo rên bụng A Tình.

Vết sẹo kia đã bắt đầu mọc lông, không nhìn kỹ không phát hiện được.

Con mắt của Lục Đậu hơi đảo, dùng móng vuốt cào vào vết sẹo kia, nơi đó nhanh chóng chảy ra máu.

Hắn hận không thể khiến A Tình đi chết...

A Tình dù sao cũng là dũng sĩ giết chết rắn lớn, khi nguy cơ ở trước mặt, ngoại trừ việc lo lắng bộ lông bị rơi tung thì không hề khiếp sợ. Đầu cậu nhấc lên, cắn một cái vào tay của Lục Đậu, rột rột, thoải mái cắn xuống một ngón tay của Lục Đậu.

Đến phiên Lục Đậu chít chít hét to, A Tình tiện đà đánh Lục Đậu mấy quyền, trong lúc hoảng hốt còn có ý định trả thù, cậu cũng phải rút Lục Đậu ba cọng râu mới được!cloudyhiromi.wordpress.com

Lúc A Tình đang rút râu của Lục Đậu, đột nhiên đám cầy thảo nguyên đang vây xem bên cạnh trở nên náo nhiệt. Đều do lòng hiếu kỳ của bọn họ gây ra, mở cái bọc hành lý của A Tình, bị đám kim cương ở phía trong làm cho kinh ngạc.

Một ít cầy thảo nguyên tham ăn đã lôi ra ăn, tư thế ăn uống rất không nhã nhặn, nước miếng giàn giụa.

A Tình đương nhiên không nỡ để Long tiên sinh lại nhọc nhằn khổ sở đi thu thập bảo thạch, không để ý gì nữa vội vàng vàng chạy lại bên bọc hành lý, vừa chạy vừa nói: “Đó là của ta! Các người không được tùy tiện ăn!”

Lục Đậu phía sau A Tình bò dậy, xông tới A Tình như đạn pháo. A Tình bị đau sau lưng, ngã xuống đất.

Lại nghe Lục Đậu gào: “Là ta thắng!”

Tất cả đều dồn sự chú ý lên kim cương, bày cày thảo nguyên hoàn toàn không để ý tới cuộc tỷ thí, Lục Đậu nói hần thắng thì là hần thắng.

Nếu Lục Đậu thắng, như vậy thì rắn lớn cũng là hần giết chết.

Lục Đậu cũng thêm nhỏ dải một bao kim cương to kia, hần liền nói:

“Thật ra số kim cương đều là bảo tàng của rắn lớn, A Tình thừa dịp ta đánh nhau với rắn lớn thì trộm mất.”

“Người nói vậy!”

A Tình ôm bụng, miệng vết thương chảy ra nhuộm đỏ bộ lông của cậu từ bụng tới chân.cloudyhiromi.wordpress.com

“Nói vậy cái gì, ai nói vậy đã rất rõ ràng rồi mà!” Lục Đậu nói.

“Đúng đấy, người nói người giết chết rắn lớn chính là đang nói láo!” Nhiều cây phụ họa nói.

A Tình không có gì để nói.

Thời điểm cậu thua cuộc.

Em gái A Mỹ xuất hiện, làm cho A Tình triệt để rơi vào cảnh khốn khó.

Cô ta than thở khóc lóc, nói rằng: ” Anh trai, người là anh trai A Tình của ta đúng không?”

A Tình sững sờ nói phải.

“Chính là hần, hần cướp lấy tất cả đồ ăn của bọn ta! Khiến cho em trai A Vân của ta chết đói!”

Toàn bộ cây thảo nguyên xôn xao.

Lục Đậu giơ ngón tay bị cậu cắn đứt, lửa cháy đỏ thêm dầu nói: “Hần điên lên thì cây thảo nguyên đều ăn! Hần và rắn lớn là một bọn!”

Nhiều cây thảo nguyên nhìn cơ thể gầy gò của A Mỹ, lại nhìn cơ thể to lớn của A Tình, nhao nhao gật đầu.

Mập như vậy, khẳng định không phải là vật gì tốt!

Nhất định là giống như rắn lớn, đều ăn cây thảo nguyên mà lớn!

9. Chương 9: – Bảo Tàng Lớn Nhất

Long tiên sinh cũng giống như đại đa số những con rồng khác, rất yêu thích thu tập bảo vật, vàng bạc châu báu, đồ cổ thư họa, linh đan diệu dược... Chỉ cần là quý giá, thì sẽ trăm phương ngàn kế thu gom lại.

Bảo tàng của Long tiên sinh có rất nhiều, phân bố ở các nơi trên thế giới, một vài cái chuyên dùng để cất đồ cổ, một vài cái chuyên dùng để cất binh khí... Hần là một con rồng thích sắp xếp trật tự và sạch sẽ, không giống mấy con rồng khác chỉ làm qua loa.

Tính tình của hần không tính là nhã nhặn, ngoài tật thích sạch sẽ còn có lúc rất cáu kỉnh. Hần không có bạn bè gì. May là giá trị vũ lực của hần siêu cao, nên mới có thể lấy được rất nhiều bảo vật mà hần mong muốn, cũng không có con rồng hẹp hòi nào dám tìm đến hần để gây sự.

Long tiên sinh vẫn cho rằng bảo vật là càng nhiều càng tốt, mãi đến khi hắn gặp được bảo tàng quý giá nhất.cloudyhiromi.wordpress.com

Đó là một buổi sáng ánh nắng chan hòa, hắn bay liên tục hai ngày, từ một lục địa khác đến bản tàng bí ẩn của hắn. Cái bảo tàng bí ẩn này chuyên dùng để đặt vàng bạc châu báu, Long tiên sinh vừa gom được vào tay một sợi dây chuyền hồng ngọc được chế tác rất tinh xảo, chuẩn bị đem cất ở chỗ này, thuận tiện thưởng thức bộ sưu tập của hắn.

Cách rất xa, Long tiên sinh đã nghe thấy mùi hôi, sau đó lại thấy động phủ của hắn bị rất nhiều hòn đá nhỏ chặn lại. Hắn thật sự muốn xách con rắn nhỏ kia ra lột da rút xương, bởi vì con rắn nhỏ đó dám không quét dọn động phủ của hắn cho sạch sẽ.

Vậy mà hắn lại nhìn thấy thi thể của con rắn nhỏ kia, và một tên tiểu tử chẳng lớn bằng cái đầu rắn phía trong góc

Long tiên sinh biết ở bên cạnh Long Sơn có một trấn nhỏ của cây thảo nguyên. Trên thực tế, vì cây thảo nguyên gan to bằng trời năm lần bảy lượt ăn vụng bảo thạch của hắn nên hắn mới tìm một tên rắn nhỏ thay hắn dạy dỗ đám cây thảo nguyên tham ăn kia.

Tiểu tử là một con cây thảo nguyên non, cả người dính đầy vết máu, mắt nhỏ híp thành một đường, cái miệng nho nhỏ mồm mại “Yaaaa” một tiếng, dường như đang lẩm bẩm gì đó.

Khắp nơi bên trong động phủ toàn là dấu móng tay và dấu chân của tiểu tử này, trên bảo thạch cũng dính mấy vết máu đen giống như trên người tiểu tử kia, Long tiên sinh đánh giá nhanh chóng, chỗ dơ dáy bản thủ này là do tiểu tử tạo thành. Hắn rất tức giận, đúng đặc biệt là càng tức giận với những thứ đồ không sạch sẽ, tức giận đến mức muốn dùng một mũi lửa thiêu trụi ngọn núi này.

“Tên tiểu quỷ lòi thối từ đâu tới đây?”cloudyhiromi.wordpress.com

Long tiên sinh không phải là một con rồng không biết giảng đạo lý, hắn quyết định trước khi phóng hỏa thì cho tiểu tử này một cơ hội giải thích, miễn cho sau này bị người khác lên án.

Sau đó, hắn phát hiện, tiểu tử này giống như hắn, thích sạch sẽ.

Bộ lông của tiểu tử chăm sóc tới bóng loáng mượt mà, nhưng vì tư thế ngủ hơi bị đặc sắc, nên sẽ có vài đoạn vểnh lên, giống như đi vào cửa tiệm làm tóc để làm đẹp. Tiểu tử có thể vì chuyện này mà buồn rầu từ sáng đến tối, mãi đến khi hắn nói cho tiểu tử này biết, mấy sợi lông quăn quăn nhìn cũng rất đẹp.

“Có thật không?” Tiểu tử vui mừng hỏi.

Long tiên sinh đến giờ vẫn nhớ được đôi mắt nhỏ lấp lánh ánh sáng kia.

Tiểu tử gọi A Tình, là bởi vì đôi mắt rất sáng sao?

Long tiên sinh từng rủ tiểu tử lên đỉnh núi ngắm sao lúc nửa đêm, hắn cảm thấy mấy ngôi sao cũng không đẹp bằng đôi mắt của tiểu tử. Hắn cũng nói thế với tiểu tử, tiểu tử lại nói: “Không có gì đẹp bằng đôi mắt của Long tiên sinh!”cloudyhiromi.wordpress.com

Tiểu tử nhe hai cái răng cửa trắng nõn đã mòn.

Có một lần bọn họ hẹn nhau đi ra biển chơi đùa, buổi tối ngày hôm trước tiểu tử hưng phấn ngủ không yên, sáng ngày thứ hai ăn cơm cũng rất nhanh, đến bờ biển mới phát hiện hai cái răng cửa bị mài cho dài ngắn không đều. Trong lòng tiểu tử để ý cực kỳ, nhưng mà càng để ý càng mài không được, dùng hết bảo thạch mang theo bên người, hai cái răng vẫn là dài ngắn không đều. Tiểu tử nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn, trầm tư một chút cây sinh, bỗng khom lưng nhặt một nắm cát trên mặt đất, ném xuống đất, quyết tuyệt nói: “Hổng răng thì thôi! Không thèm lo nó nữa!” Nói xong dùng đôi chân ngắn của mình, bẹp bẹp bẹp chạy đến cạnh biển, thả người nhảy một cái, nhảy xuống biển bơi đi.

Bơi một hồi, ở trong nước kêu to: “Long tiên sinh! Xuống đây cùng chơi nào!” Long tiên sinh dùng đuôi tạo ra từng đợt sóng cuộn cuộn...

Sau khi trở lại hang động, tiểu tử lại vuốt hai cái răng cửa buồn rầu nói: “Ai, phải chờ chúng nó dài ra một chút mới có thể mài tiếp, mấy ngày nay đành phải ăn kiêng vậy.”

Long tiên sinh thật vất vả mới tìm được một tiểu tử thích sạch sẽ giống như hắn, đương nhiên không nỡ dạy dỗ. Ngay cả tâm tình muốn đi thiêu trụi ngọn núi cũng không còn.

Lúc tiểu tử kia bị mình không cẩn thận làm cho bị thương, Long tiên sinh đau lòng muốn chết.

Hắn hoài nghi tiểu tử là do yêu ma quỷ quái muốn ngấp nghé bảo khối đưa tới phá hắn, nếu không tại sao hắn lại đau lòng như vậy; nhưng cũng cảm thấy mừng thầm, yêu ma quỷ quái hồ đồ nên đã đem bảo tàng tốt nhất đưa vào tay hắn.

Thế nhưng, hắn không thể không thừa nhận, hắn rất dễ dàng làm bị thương tiểu tử. Hắn không có cách nào bảo vệ tốt tiểu tử.

Ngoài ý muốn chính là, tiểu tử không muốn rời khỏi hắn, thậm chí vận dụng bán mệnh đại pháp. Điểm này làm cho Long tiên sinh rất là tự hào, bởi vì trong lòng tiểu tử có hắn, là bảo tàng không người nào có thể cướp được.cloudyhiromi.wordpress.com

Trước kia Long tiên sinh xem thường chuyện học ma pháp biến thân, đáng vẽ của hắn là kiểu giống y hệt với những gì người khác tưởng tượng ra.

Nhưng khi tiểu tử bị thương làm cho hắn phát hiện, hình thể của hắn quá cao to, móng vuốt cũng quá sắc nhọn, hơi thở cũng quá nóng rồi...

Hắn nói chuyện nhiều lần với tiểu tử, không cẩn thận đốt mất vài chỗ trên bộ lông được chăm sóc kỹ càng...

Long tiên sinh thừa dịp A Tình trở về nhà, mới rảnh rỗi học tập thật biến hình. Lúc thường phải ở cùng tiểu tử, không có thời gian, hơn nữa hắn sợ thuật biến hình luyện tập không đến nơi đến chốn, biến thành mấy loại kỳ quái, làm giảm ấn tượng của hắn trong lòng tiểu tử.

Vốn là muốn trở thành cây thảo nguyên, nhưng trên đời chỉ có sách ma pháp làm thế nào để hóa thành hình người, Long tiên sinh cũng chẳng có nghiên cứu gì về ma pháp, không thể làm gì khác hơn là biến thành hình người.

Long tiên sinh cho là tiểu tử về nhà một chuyến, sẽ được đãi ngộ chúng sinh vây quanh. Hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ, khi tiểu tử trở về lại có bộ dạng đáng thương đến như vậy.

Tiểu tử sưng mắt sưng mũi, đôi mắt nhỏ cũng bị phần thịt sưng phù xung quanh che mất, không thể nhìn thấy, vả lại không còn sáng rọi. Lông mi cùng râu mép chẳng còn cái nào. Đám máu còn đọng lại làm cho bộ lông bết dính vào với nhau.cloudyhiromi.wordpress.com

Đó là máu của tiểu tử, Long tiên sinh không đời nào quên được mùi vị này.

Càng làm cho Long tiên sinh không thể tha thứ chính là, tiểu tử này bị gãy! Thịt ở hai gò má và cái bụng mập mập đều biến mất!

Lí trí của Long tiên sinh đã bị lửa giận che lấp toàn bộ. Cho dù là thứ gì, dám đối xử với tiểu tử như vậy, đều phải chuẩn bị chịu sự trả thù từ hắn.

A Tình cúi đầu, cả người co lại thành một nắm, nức nở nói:

“Sao ngày hôm nay Long tiên sinh không ngủ trưa vậy?”

Cậu còn tính thừa dịp Long tiên sinh ngủ trưa, đầu tiên là ăn mấy viên bảo thạch ngon lành, đem cái bụng mập trở lại, sau đó lại đi tắm rửa một phen.

10. Chương 10: Kỵ Sĩ Rồng Nhỏ Nhất (hoàn)

A Tình cúi đầu, cậu hi vọng Long tiên sinh nhanh đi ngủ, không ngờ Long tiên sinh nhìn thấy đáng vẽ xấu xí của mình lúc này. Vậy mà Long tiên sinh không biết thời thế, hung hăng hỏi cậu làm sao vậy.

Làm sao vậy? A Tình không tiện nói, cậu bị nhiều cây thảo nguyên quần đầu, mãi đến lúc cậu đột nhiên nhanh trí nói “Trên trời rơi thật nhiều bảo thạch!”, kéo lực chú ý của đám cây thảo nguyên, mới trốn ra được.

“Tiểu tử, đừng im lặng như vậy, có oan khuất gì thì nói cho ta.” Long tiên sinh cố gắng áp chế lửa giận, dùng toàn bộ kiên nhẫn cả đời hỏi.

A Tình mệt mỏi đứng không nổi, đành nằm luôn trên mặt đất, chôn cái đầu tròn tròn xấu xí giữa hai cái móng vuốt, nói: “Tôi muốn đi ngủ —— Long tiên sinh cũng đi ngủ đi!”

Long tiên sinh thiệt bất đắc dĩ, làm sao mà tên tiểu tử này chỉ nghĩ đến việc đi ngủ không vậy, hắn đành nói: “Ta không ngủ, ta nhìn mi ngủ.”cloudyhiromi.wordpress.com

A Tình muốn đứng lên giải thích để Long tiên sinh đừng ghét bỏ mình, nhưng cậu sợ bản thân mình quá xấu làm mất Long tiên sinh, vì vậy đành im lặng, bắt đầu giả bộ ngủ.

Ừc ~ Ừc

~Ngủ không được bao lâu, bụng A Tình kêu vang.

“Hay là ăn chút gì đó trước được không?” Long tiên sinh hỏi.

A Tình khẽ cắn răng, hỏi: “Tôi không còn giống lúc trước nữa, Long tiên sinh vẫn cho tôi ăn à?”

“Đương nhiên rồi, ta có nhiều bảo thạch lắm.” Long tiên sinh nói.

A Tình đầy máu sống lại, ngồi xuống, nói: “Tôi đi rửa tay, rồi ăn hai viên! Sau đó đi tắm, tắm xong lại tiếp tục ăn!”

...

“Cho nên, tất cả đều là do Lục Đậu và A Mỹ quá dị kia!” A Tình cắn bảo thạch rôm rốp, mặt đầy bi phẫn, “Kim cương cũng không còn...”

“Vậy A Tình muốn dạy dỗ bọn họ như thế nào?” Suy nghĩ của Long tiên sinh đơn giản thô bạo, cầm một cây đuốc thiêu trụ Minh Sơn, hắn nhìn không vừa mắt ngọn núi kia lâu rồi. Cái đỉnh của núi Minh Sơn là do hắn nổi nóng vạt mất.

A Tình lại không giống vậy, cậu nói: “Tôi muốn bọn họ phải xin lỗi tôi, thừa nhận bọn họ đều là tên lừa gạt, sau đó... Bắt bọn họ đối bụng nhìn tôi ăn bảo thạch!”

Long tiên sinh: “...” Được rồi, mi cao hứng là tốt rồi.

Kế hoạch trả thù của A Tình:

Đầu tiên, cậu muốn ngồi ở trên đầu Long tiên sinh, bay đến khoảng không trong trần nhỏ, nói cho tất cả cây thảo nguyên biết, Long tiên sinh là rồng của cậu, cũng coi như cậu biến dạng, cũng là rồng của hắn;

Thứ hai, nói rõ chân tướng việc cậu mới là người giết chết rắn lớn, Long tiên sinh có thể làm chứng;cloudyhiromi.wordpress.com

Thứ ba, bắt Lục Đậu ra khỏi hàng, sử dụng hình thể của Long tiên sinh bắt hắn thừa nhận sai lầm;

Thứ tư, bắt A Mỹ ra khỏi hàng, sử dụng hình thể của Long tiên sinh bắt cô ta cũng phải thừa nhận sai lầm;

Thứ năm, bắt nhiều cây thảo nguyên cùng lúc quần ẩu Lục Đậu và A Mỹ;

Thứ sáu, trói lại hết những cây thảo nguyên đã đánh cậu, bắt bọn họ nhịn đói ba ngày, sau đó ở trước mặt bọn họ ăn bảo thạch thơm ngon.

“Như vậy được không?” A Tình hỏi Long tiên sinh.

“Được chứ.” Long tiên sinh nói xong, lấy ra một thứ đen xì có mùi đắng, gọi là thuốc. Tuy rằng A Tình không thích mùi vị và hình dạng của thuốc, nhưng cậu rất kính trọng thuốc. Lần trước dựa cả vào thuốc mới không có làm cho da của cậu lưu lại sẹo, cũng không có bị bệnh ngoài da.cloudyhiromi.wordpress.com

“Vậy chờ thịt của tôi mọc trở lại rồi chúng ta liền đi trả thù bọn họ!” A Tình tưởng tượng hình ảnh tội nghiệp của bọn họ, cả người sáng khoái.

Long tiên sinh vốn định biểu diễn cho A Tình xem ma pháp biến hình mới, nhưng mà... hình như A Tình rất thích bộ dạng cao to hung mãnh của hắn....

Vậy thì không nên làm cho A Tình thất vọng...

Hiệu quả của thuốc rất tốt, chỉ mất mấy ngày A Tình đã có thể nhảy nhót tưng bừng. Tuy rằng bộ lông chưa được tốt, nhưng mà A Tình đợi không được việc trở về lần nữa.

“Long tiên sinh, ngày hôm nay có thể đi đánh nhau không?”

Mỗi ngày sau khi A Tình rời giường thì điều đầu tiên phải làm chính là hỏi Long tiên sinh vấn đề này.

“Để ta xem một chút.” Long tiên sinh nói.

A Tình từ trên giường nhảy dựng lên, hai tay giương đến rất cao, nhón chân run rẩy xoay xoay hai vòng, sau khi hoàn thành nằm úp sấp trên giường đem đuôi nhếch lên, rũ xuống, nhếch lên, rũ xuống.

“Đuôi cũng không thành vấn đề.” A Tình nói.

“Ừm.”

“Ya!” Được Long tiên sinh cho phép, A Tình lập tức hoan hoan hỉ hỉ đi tìm bảo thạch có hương thơm ngào ngạt nhất.

Hừ, xem ta hun hương chết bọn họ...

Trong kế hoạch, A Tình muốn cưỡi trên đầu Long tiên sinh để xuất hiện nở mày nở mặt, nhưng mà Long tiên sinh không có lông dài, trên đầu tuy có sừng, nhưng A Tình quá nhỏ không nắm được, Long tiên sinh bay cực nhanh, A Tình lẻ loi lơ lửng đứng ở trên đó có thể sẽ bị ngã. Long tiên sinh cân nhắc đến vấn đề này, đặc biệt đi tìm thợ thủ công, làm một cái yên nhỏ có thể đeo vào hai cái sừng của hắn.

“Phải đeo cái này lên sừng của Long tiên sinh à?” A Tình hỏi. Cậu không tình nguyện, còn nói: “Long tiên sinh đội mũ nhìn không đẹp chút nào.”

“Cái này không phải là mũ, là cho mi dùng, như vậy đến lúc mi xuất hiện sẽ rất đẹp.”

A Tình nhìn chằm chằm “Mũ” suy tư một hồi, hỏi:

“Ta là kỵ sĩ rồng mà Long tiên sinh thích nhất đúng không?”

A Tình đã nhận biết không ít chữ, cũng có xem sách. Cậu xem trong sách, bên trong mười bản như một đều miêu tả rồng rất anh dũng thiện chiến, uy vũ khí phách, trong đó cũng có nhắc tới kỵ sĩ rồng. Kỵ sĩ rồng có thể cưỡi rồng đánh nhau với người khác, bọn họ đều là người lợi hại nhất trên thế giới.

Một con rồng chỉ có thể chấp nhận một kỵ sĩ, cho nên A Tình suy ra là, kỵ sĩ là người rồng thích nhất thích.

Thân phận của kỵ sĩ ở trong mắt A Tình còn cao quý hơn cả người thám hiểm và dũng sĩ.

“Mi đã sớm là kỵ sĩ rồng.” Long tiên sinh nói.

A Tình chớp mắt mấy cái, đúng không, cậu đã sớm là kỵ sĩ rồng.

Mặt mày A Tình hớn hở, đắc ý hỏi: “Lúc nào vậy?”

“Ngay thời điểm mi trở thành dũng sĩ...” Long tiên sinh bỏ lại câu này rồi quay lưng lại, đuôi vẫy qua vẫy lại.

A Tình đứng yên tại chỗ không hiểu vì sao.

“Long tiên sinh, đừng cử động đuôi, tôi muốn leo lên đó.”

Tác giả có lời muốn nói: Xong rồi. Hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dung-si-cay-thao-nguyen>